

at man skal paavise Exempler paa det Mislige i denne Forening, og det ligger jo i, at vi ikke have kjendt den tidligere, og der vil altsaa ikke kunne paapeges noget Exempel paa, at der har været Mislighed i nogen Henseende; men hvad der foreligger, det er Exemplet med Hensyn til Verbanetransactionen, med Hensyn til hvilken den ærede kongerigste Finantsminister selv her i Mødet idag har erklæret, at dette Arrangement slet ikke vilde være kommet frem til Rigsdagens Rundskab, førend engang ved Regnskabs Aflæggelse; han har erklæret, at der dengang var to særlige Finantsministre, en for Monarchiet og en for Kongeriget, og det gjorde, at der maatte oprettes Stipulationer, som, naar det ikke havde været to forskellige Personer, ikke havde været fornødne; men jeg forlanger ikke en større Indrømmelse fra den høitærede Finantsministers Side for at nævne det som et Exempel paa det Betænelige ved denne Ordning. Naar han nu staaer imellem to Forsamlinger, saa er det naturligt, at han i Collisionstilfælde maa bøie sig for den større Magtfulde, den større Indflydelse; det er Noget, som ikke angaaer nogen Person, det er Noget, som kan siges om alle Forhold, at naar der hviler to Tryk paa en Mand, maa han først give efter for det, der er størst, og deri seer jeg det Betænelige, navnlig i Collisionstilfælde, thi da maa det større Tryk udøve en større Indflydelse paa ham, og det mindre vil i Reglen være aldeles forsvindende. Nu siger den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts Ste Valgfreds (H. Hage), at man jo kan drage Ministeren til Ansvar, dersom han gjør Noget, som man gennem Regnskaberne eller paa anden Maade bliver bekendt med ikke er rigtig; ja, den ærede Rigsdagsmand veed meget godt, hvad det vil sige, at man kan drage ham til Ansvar, den ærede Rigsdagsmand veed meget godt, at der skal foreligge noget Mere end soleklare Beviser for, at han har gjort Noget, der er urigtigt, er usvarligt, forinden man med Føie kan drage ham til Ansvar; den ærede Rigsdagsmand veed godt, at det ikke er et stort Overgreb, store Misligheder, hvorpaa der tænkes af dem, der mene, at denne Ordning er betænelig, men igjennem den Mand, som maa lede det Hele, kan der fremkomme flere

og flere Exempler, der hvert for sig slet ikke egne sig til at kalde sig til Ansvar, hvor det slet ikke engang var ønskeligt at drage til Ansvar, men som tilsammen kunne være af megen Betydning. Ansvarer her troer jeg saaledes ingenlunde at man kan slaae sig til No med.

Hvis man her levede under en endelig Ordning af Rigets Forfatningsspørgsmaal, naar man nu var kommen til No, og dette store Spørgsmaal var blevet endelig afgjort, og man stod som under ordinaire Forhold, saa er det min Mening, at den Ordning, som her er truffen, vilde være endnu langt mere betænelig; men det er jo ikke Tilfældet, vi staae jo ingenlunde her i en endelig ordnet Tilstand, vi staae jo her i en Overgangstilstand, i en Tilstand, der efter Alles Mening ikke kan bibeholdes længe, og derfor forekommer det mig, at denne Betænelighed bliver mindre, medens jeg paa den anden Side finder, at Betæneligheden, ved nu at gjøre noget alvorligt Skridt fra Rigsdagens Side, bliver større, netop paa Grund af den usikre Stilling, hvori vi leve; under almindelige Forhold vilde det allerede være meget betæneligt, men der kunde man ogsaa med større No, uden Hensyn til noget Andet, vælge at gaae den Vej, som man anfaaer det for fornødent at gaae, for at faae dette Forhold forandret; men under en Overgangstilstand, der ikke kan vare længe, bliver Betæneligheden mindre ved at lade Forholdet blive, som det er, medens den med Hensyn til at træde op derimod med nogen stor Alvor og Kraft bliver større, og det er dette Hensyn, der gjør, at jeg ikke kan stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag. Jeg talter forøvrigt den ærede Rigsdagsmand for, at han har bragt Forslaget frem, idet jeg er overbevist om, at Forhandlingen deraf ikke vil blive ganske uden Følger, det vil paa alle Steder give Anledning til at overveie, hvorvidt dette Forhold er ønskeligt eller ikke. Jeg vil derimod, naagtet denne Betragtning, heller ikke kunne stemme mod Forslaget, thi den Afstemning, hvorved man stemmer imod det, kan efter min Mening let forstaaes saaledes, som om man derved vilde erklære den Betragtning, hvorpaa dette Forslag er grundet, for at være urigtig, og det kan jeg paa ingen Maade ville. Jeg erklærer derfor,